

สุทธิชัย หยุ่น

yoon@internetksc.th.com

ต้นที่หลายคนถามหามานาน หากแต่ขาดผู้นำระดับแกน
ที่จะทำให้เกิดกิจกรรมอย่างนี้เกิดขึ้น

คลื่นจากแม่น้ำอีกด้านหนึ่งกระทบมา แม่น้ำที่
ใช้เรือเป็นพาหนะเป็นปกติวิสัยมาช้านาน ไม่มีอาการ
แปลกใจ ตรงเผงข้างๆ นั้น แม่น้ำตะโกนบอกคนที่ถาม

วิถีชาวบ้านริมแม่น้ำท่าจีน...

24/OCT 2542

พ มกลายเป็นคนบางเลน จังหวัดนครปฐม เพราะรักแม่น้ำท่าจีนอันสงบและมีชีวิตชนบทเรียบง่าย ชีวิตสองข้างแม่น้ำยังมีความเป็นชาวบ้านและวิถีแห่งสามัญ ยังเหลือพอมิให้เห็นอยู่บ้าง

วันนี้ กำนันและเจ้าอาวาส ร่วมมือกับตัวแทนชาวบ้านตำบลลำพญา ร่วมกันคนละไม้ละมือ ทำ 'ตลาดน้ำลำพญา' ริมแม่น้ำท่าจีนขึ้นมาเพิ่มสีสันและวิญญาณของชุมชนท้องถิ่นด้วยความศรัทธา

ทุกเสาร์-อาทิตย์ตั้งแต่ 5 กันยา ปีนี้เป็นต้นมา ชาวบ้านริมแม่น้ำชนผัดสด, ผลไม้และอาหารท้องถิ่นมาวางขายเพื่อให้คนละแวงเดียวกันมาจับจ่าย ทักทายและสนทนาแลกเปลี่ยนกันอย่างเป็นกันเอง

วันอาทิตย์ก่อน ลมหนาวโชยพัดยะเยือกจากริมแม่น้ำ ผมแวะไปตลาดน้ำลำพญาตอนสาย แม้ตลาดวันนั้นเริ่มจะวาย แต่ก็ยังมีกิจกรรมคึกคักให้เห็นอยู่ประปราย แม่น้ำกับผู้คนเที่ยว ทักทายกันสนุกสนาน

เด็กป้อนอาหารให้กับปลาสวยและเทโพตัวเรืองริมน้ำอย่างตื่นเต้น เพราะนานๆ จะเห็นปลาตัวใหญ่ว่ายทักกันเป็นพรวน เพื่อยื้อแย่งขนมปังและขนมหวาน

แม่ค้าขายอาหารปลาบอกว่า ปลาสวยกับเทโพตัวใหญ่เป็นของโดดเด่นที่นี่มานานแล้ว "กลางคืนต้องเปิดไฟทั้งเอาไว้ริมน้ำ หาไมแล้วจะมีคนมาชมปลาตัวใหญ่ไปหมด..." แม่ค้าหน้าตาจิ้มลิ้มบอกด้วยสีหน้าและน้ำเสียงทวงแทน

ริมน้ำท่าจีน คือที่ปลูกส้มสุกปลูกไม้กันมาหลายชั่วอายุคน ตลาดน้ำลำพญา (แห่งอำเภอบางเลน, ไม่ใช่ลำพระยาแห่งอำเภอเมืองของจังหวัดเดียวกัน) จึงมีพืชผักผลไม้ขายราคาถูกอย่างไม่น่าเชื่อ

วันนั้น น้ำขึ้นสูงกว่าปกติ ไกลวันออกพรรษาแล้ว เหลียวไปซ้ายขวาล้วนเห็นความเขียวขจี อารมณ์ชุ่มฉ่ำเพราะฝนที่เทลงมากกว่าสองเดือนเกือบจะติดต่อกันทุกวันแล้ว ผู้คนหน้าตาสดใสน้ำใส

แม่ค้าก๊วยเตี๋ยวไก่ส่งเสียงกังวาน บ้านเธออยู่ที่ตลาดลำพญาเอง "นี่อาทิตย์ที่ 7 ของตลาดน้ำลำพญาแล้วละ คึกคักดีมากจะ แหม คุณไม่มาตอนเช้านี้ คนแน่นไปหมด นี่คุณสั่งก๊วยเตี๋ยวไก่ตอนนี่เสียดยาวว่าของดีจะหมดแล้ว..."

หนุ่มใหญ่ยืนประคบ

ราคาอย่างคล่องแคล่ว "หมากลูกละ 50 สตางค์ ส้มโอจากสวนตัวเอง สองลูก 15 จะ... อยากได้อะไรสดๆ บอกอาทิตย์หน้าจะได้ไปหามาให้ได้ รับรองราคาถูกกว่าที่อื่น..."

อีกด้านหนึ่งมีเรือลำเล็กบริการนั่งชมแม่น้ำท่าจีน ไปชมวัดอัมพวันหนึ่งของแม่น้ำท่าจีน เด็กเล็กใหญ่ตื่นเต้นกันยกใหญ่ หลายคนไม่เคยลงเรือเที่ยวแม่น้ำเลยในชีวิต

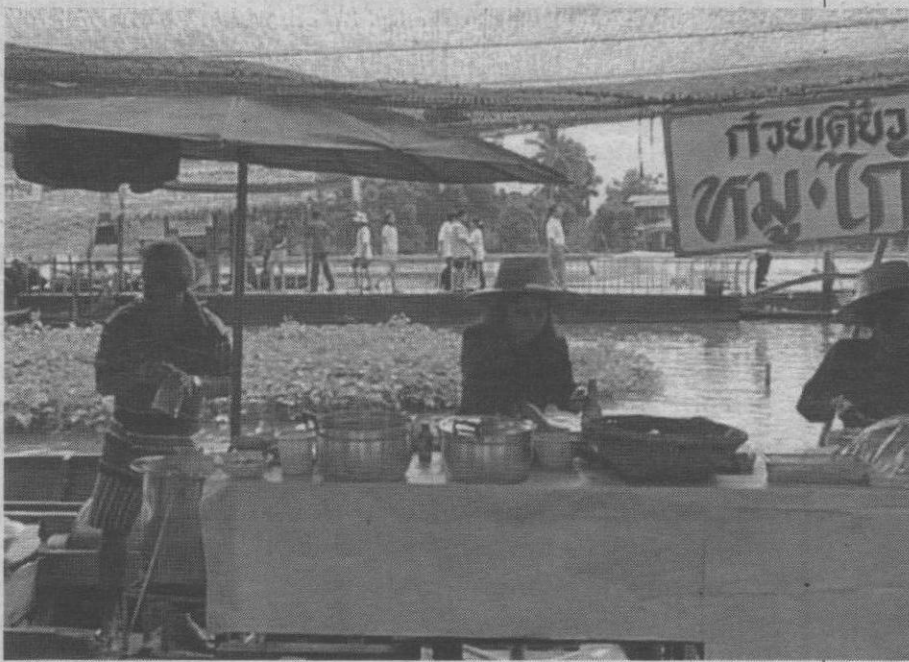
"บางคนมาจากพิษณุโลกแหละ... แหมน้ำดีใจนะ เขบอกว่าได้ดูจากทีวี ชวนกันมาเที่ยวถึงที่นี่..." แม่ค้าเล่าพลางดักขมไขเต่าให้กับผู้มาเยี่ยมชมอย่างปรีดา

หนุ่มใหญ่คนเดิมบอกว่า พ่อค้าแม่ขายที่มาตั้งแผงขายที่ตลาดน้ำแห่งนี้ไม่ต้องเสียค่าเช่าเป็นอัตราตายตัว "เขาจะให้เท่าไรก็ได้ แล้วแต่สมัครใจ บางคนก็ให้ 20 บาทต่อวัน บางคนก็ให้มากกว่านั้นหน่อย อย่างวันนี้เราเก็บได้ทั้งหมดประมาณ 2,000 บาท ได้เท่าไรก็เอาไปช่วยทำให้ตลาดน้ำมันดีขึ้น ให้คนมาเยอะๆ ทั้งคนขายกับคนซื้อ เราก็ดีใจแล้ว"

ลมต้นหนาวพัดโชยมากลางแดดที่สองเปรี้ยงปร้าง เสียงจากลำโพงที่ลานวัดปาวประกาศชักชวนให้ผู้คนมาเที่ยวงานไหลไฟ กับประกวดท้องถิ่นพร้อมกับทำบุญตักบาตรที่วัดลำพญาแห่งนี้กลางเดือนธันวาคม

แม่ค้าก๊วยเตี๋ยวคนเดิมหันมาถามผมว่า "คุณมาทำข้าวหรือมาเที่ยวคะ?"

ผมนั่งงอแงอยู่พักใหญ่ เธอหัวเราะร่วน "ไม่ต้อง

อยู่ข้างๆ ยิ้มอย่างเป็นมิตร เขา

เป็นหนึ่งในกรรมการที่ช่วยกันทำให้เกิดตลาดน้ำแห่งใหม่ริม
แม่น้ำท่าจีน

“ท่านอดีตกำนันกับท่านมหาฯ เป็นคนช่วยกันคิด
ช่วยกันริเริ่มครับ เพื่อให้ชาวบ้านแถวนี้ได้เอาผักเอาผลไม้
กับอาหารท้องถิ่นมาวางขาย และให้คนในปริมณฑลแถบนี้
มาเที่ยวทุกวันเสาร์อาทิตย์ เป็นตลาดกลางของคนปลูกผัก
ผลไม้กับคนซื้อ ไม่ต้องมีคนกลางครับ...”

เป็นน้ำเสียงของคนท้องถิ่น ที่ภาคภูมิใจกับการเริ่ม

แปลกใจรอกค่ะ คุณใส่หมวกหนูก็จำได้ เพราะหนวดไ
ที่วีประจำอยู่แล้ว...”

ผมยิ้มด้วยปิติ ไม่ใช่เพราะคนขายกล้วย-
เตี๋ยที่บางเลนก็ดูไอทีวี แต่เพราะเห็นแล้วว่าอย่าง
น้อยที่สุดความพยายามที่เกิดความเท่าเทียมแห่ง
ข่าวสารสำหรับไทยทุกชอกทุกหลีบ, ไม่ว่าจะเป็บบน
ยอดเขาหรือริมแม่น้ำไกลปืนเที่ยงนั้น ได้เริ่มเกิดเป็น
ความจริงแล้ว ■